

Ahogy minden emberi tevékenység természeti és társadalmi *törvényszerűségeken* alapul, joggal keressük a gazdálkodás tudományának elvi alapjait is. Magyar nyelven közgazdaságtannak nevezzük, bár világosan két részre tagozódik: a *magángazdaság* és a *közgazdaság* tudományára. A kettő szorosan összefügg, de nem azonos. Az emberi közösség egésze nézve más és több törvényszerűség érvényes, mint ami az egyént, a vállalkozót jellemzi. Az ember nem Robinson: közösségi lény. A fajfenntartás eleve a *két nem, a férfi és a nő* harmonikus együttélésére készítet; a rendkívül kiszolgáltatott utód nevelése pedig a *családi közösségben* való gondolkodásra szorít. A *helyi, majd egyre nagyobb közösségekbe* szerveződő társadalom további törvényszerűséget visz a gazdasági tevékenységbe: figyelemmel kell lenni a többiek érdekére is. *Vagyis a közösségi szinten nem elég pusztán az egyéni érdek diktálta magatartást követni.* Nem garantálja az individuális magatartás a közösség egészének jobblétét. Az egyik legszellemesebb hasonlatot Samuelson amerikai közgazdász mondta: „ha a stadionban mindenki feláll, hogy jobban lásson, gyakorlatilag senki nem lát jobban”.

Vagyis a gazdaságtudomány mindenképpen két ágra oszlik: a mikro- és a makrogazdaságtanra. A makrogazdaságtan *nem szünteti meg* az egyéni gazdaságok szintjén érvényes gazdálkodási törvényszerűségeket, de mindenképpen *kiegészíti* azokat. Látni kell, hogy a makroökonómiában több a tudatos, mint az ösztönös elem, szemben a mikrogazdasággal, ahol gyakran – úgy tűnik – szinte a megérzéseinket követjük. Hiszen egy államnak törvényi úton, tehát tudatos aktussal kell sok folyamatot szabályoznia, ami kihat a vállalkozások és az egyének gazdasági döntéseire. Az ilyen állami intézkedések át vannak itatva politikai mozzanatokkal, amelyeket sajátos hatalmi érdekek is befolyásolnak.

ISBN: 978-963-9570-65-8

9 789639 157065 8

3000 Ft